



PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

2010/2305(INI)

21.6.2011

OPINIA

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Rozwoju Regionalnego

w sprawie poziomu wykorzystania środków z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności – wnioski dotyczące przyszłości polityki spójności UE (2010/2305(INI))

Sprawozdawczynie: Edit Bauer

(*) Procedura obejmująca zaangażowane komisje – art. 50 Regulaminu

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Rozwoju Regionalnego, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że polityka gospodarcza, polityka regionalna i polityka społeczna UE są ze sobą wzajemnie powiązane, a ich skuteczność jest uzależniona od rozwiązania problemów związanych z wykorzystaniem funduszy, podczas gdy problemy państw członkowskich w kwestii zdolności do wykorzystania różnych funduszy są często podobne; mając jednak na uwadze, że są one różne w różnych regionach ze względu na ich specyficzne cechy społeczne i kulturowe, co powoduje nierówności w kontekście dostępu i wykorzystania funduszy UE, co należy brać pod uwagę,
- B. mając na uwadze, że w regionach i mikroregionach w najbardziej niekorzystnym położeniu brakuje zasobów finansowych i ludzkich oraz wsparcia administracyjnego potrzebnego do właściwego wykorzystania dostępnych im funduszy UE,
- C. mając na uwadze, że polityka regionalna UE to istotny instrument promowania spójności gospodarczej i społecznej oraz że umożliwia ona Unii Europejskiej podejmowanie środków w celu zmniejszania nierówności regionalnych, propagowanie rzeczywistej konwergencji oraz stymulowanie rozwoju, wysokiej jakości zatrudnienia i postępu społecznego, a także zapewnianie korzyści regionom słabiej rozwiniętym;
- D. mając na uwadze, że Europejski Fundusz Społeczny (EFS) zapewnia istotne wsparcie dla strategii politycznych dotyczących rynku pracy i odgrywa ważną rolę w promowaniu włączenia społecznego, a także mając na uwadze, że należy znacząco zwiększyć jego środki;
 - 1. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by EFS był obecnie skutecznie wykorzystywany i by odpowiadał na bieżące wyzwania społeczno-gospodarcze spowodowane przez recesję finansową na wszystkich szczeblach i we wszystkich państwach członkowskich, a także do zagwarantowania, że przyszły EFS przyczyni się w sposób znaczący i ukierunkowany do realizacji strategii Europa 2020 w dziedzinie zatrudnienia i włączenia społecznego, będąc widocznym, przejrzystym, wydajnym, elastycznym, prostym i przyjaznym beneficjentom instrumentem, który ma na celu rozwój kapitału ludzkiego, przy jednoczesnym uwzględnieniu szczególnych cech i potrzeb państw członkowskich i regionów;
 - 2. wzywa Komisję do zapewnienia ściślejszej i skoordynowanej współpracy między różnymi funduszami strukturalnymi i Funduszem Spójności z uwzględnieniem osiągnięcia większej synergii między różnymi funduszami oraz wspólnych przepisów wykonawczych;
 - 3. wzywa wszystkie instytucje UE i państwa członkowskie do ułatwiania szybszego przyjmowania kluczowych dokumentów, takich jak wieloletnie ramy finansowe i rozporządzenia, tak aby przewyższać wstępne trudności, które mogą pojawić się na początku następnego okresu programowania, co miało miejsce na początku okresu

programowania na lata 2007-2013;

4. zachęca Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia wielopoziomowego sprawowania rządów, które powinno obejmować nie tylko wdrażanie strategii politycznych i zarządzanie EFS, lecz także rozwój strategii UE 2020 jako takiej;
5. podkreśla, że działania należy skoncentrować na ograniczonej liczbie priorytetów – a najpilniejszy z nich to zmniejszenie rekordowych poziomów bezrobocia na rynku wewnętrznym, w szczególności młodych osób i kobiet – by zagwarantować wyższą skuteczność realizacji projektów obejmujących całą UE i możliwie największy wpływ i potencjał EFS, co stanowiłoby wsparcie realizacji strategii Europa 2020; zaznacza jednocześnie, że należy uwzględnić różną sytuację w państwach członkowskich oraz że konieczne jest zwiększenie niezależności finansowej i elastyczności EFS w celu uporania się z bieżącymi wyzwaniem w zakresie zatrudnienia;
6. apeluje do państw członkowskich, aby propagowały i utrzymały pogłębiony dialog z wszystkimi zainteresowanymi stronami szczebla krajowego, regionalnego i lokalnego w celu dokładniejszego określenia potrzeb rynku pracy, zwiększenia szans na zatrudnienie wśród grup znajdujących się w społecznie niekorzystnym położeniu, a jednocześnie by w ramach określania celów politycznych związanych z polityką spójności uwzględniły w odpowiedni sposób potrzeby regionalne i lokalne i dopilnowały, by zostały one odzwierciedlone w celach EFS; wzywa do poświęcenia szczególnej uwagi szkoleniu i edukacji osób posiadających pracę niskokwalifikowaną, tak aby zwiększyć w tej grupie szanse na zatrudnienie;
7. wzywa państwa członkowskie, by dokonały usprawnień w zakresie wiedzy na temat środków z EFS i ich dostępności oraz by uaktualniły możliwości w zakresie opracowywania projektów, aby przyczynić się do tworzenia nowych, solidnych miejsc pracy oraz do bardziej skutecznego włączenia społecznego;
8. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by nadały priorytet zintegrowanemu podejściu do lokalnych i regionalnych przedsięwzięć rozwojowych, zachęcając do rozwijania oddolnych inicjatyw lokalnych w ramach EFS i umożliwiając łączenie kilku źródeł finansowania: programów operacyjnych, programów krajowych i zasobów prywatnych na poziomie pojedynczego przedsięwzięcia;
9. uważa, że należy zezwolić na większą elastyczność struktury regulacyjnej polityki spójności w odniesieniu do organizacji programów operacyjnych, tak aby lepiej odzwierciedlić charakter i geografie procesów rozwojowych; sugeruje zapewnienie państwom członkowskim i regionom wystarczającej elastyczności w zakresie wyboru priorytetów i opracowywania odpowiednich kombinacji polityki;
10. wzywa Komisję do zagwarantowania, że polityka spójności, sprzyjając jednocześnie realizacji strategii Europa 2020 we wszystkich państwach członkowskich, pozwoli zmniejszyć nierówności między regionami i mikroregionami, będzie uwzględniać w odpowiednim stopniu szczególne potrzeby regionów peryferyjnych i wspierać harmonijny rozwój w UE, w tym poprzez wykorzystanie dodatkowych i ukierunkowanych instrumentów i środków na obszarach, które nadal są dalekie od spełnienia europejskich standardów;

11. ubolewa, że z powodu zbyt długich procedur administracyjnych i skomplikowanych zasad, szczególnie w niektórych państwach członkowskich, wykorzystywanie środków z EFS odbywa się wolniej niż zakładano, i że zniechęca to wielu potencjalnych beneficjentów do wystąpienia o fundusze; podkreśla potrzebę uproszczenia w przypadku kwalifikowalności wydatków, zarządzania i oceny w oparciu o jasne, wspólne i łatwe w zastosowaniu wskaźniki; nalega, by systemy audytu i kontroli we wszystkich regionach spełniały wysokie standardy; wzywa do ściślejszej koordynacji między różnymi szczeblami (regionalnymi, krajowymi i UE) w odniesieniu do terminów, zaleceń i wyników; uważa, że regionalizacja programów operacyjnych nie musi koniecznie wiązać się z większą kontrolą; zaleca, by zgodnie z zasadą proporcjonalności częstotliwość kontroli bazowała w większym stopniu na kwotach dotacji i wszelkich występujących nieprawidłowościach; wzywa do dostosowania celów EFS do rzeczywistych wymogów rynku pracy, który potrzebuje inwestycji w podniesienie poziomu kształcenia zawodowego oraz w środki ochrony wyrobów rzemieślniczych;
12. wzywa państwa członkowskie do szybszego przenoszenia prawodawstwa wspólnotowego na grunt prawa krajowego; podkreśla znaczenie mobilizacji wystarczającej liczby wyszkolonych pracowników, tak aby na miejscu podjąć te wyzwania w bardziej skuteczny sposób;
13. wzywa Komisję do dokonania przeglądu poziomu współfinansowania, aby lepiej ocenić stopień rozwoju, europejską wartość dodaną, rodzaje działań, beneficjentów, ich zdolność wykorzystania środków i szanse na rozwój; w związku z tym wzywa, by w czasach ograniczania wkładów krajowych i lokalnych w wyniku zaostrzania krajowych polityk budżetowych przeznaczyć na politykę spójności adekwatną część budżetu Wspólnoty; ubolewa w związku z faktem, że duża część środków dostępnych w ramach EFS nie jest wykorzystywana, i zauważa, że w niektórych państwach członkowskich odnotowuje się znaczące postępy; apeluje zatem do państw członkowskich o utworzenie mechanizmów pomocy drobnym beneficjentom (zazwyczaj lokalnym organizacjom pozarządowym i MŚP) w przygotowywaniu skutecznych wniosków oraz mechanizmów opiekania się nimi w trakcie wykorzystywania funduszy, zwiększając tym samym skuteczność tego procesu;
14. apeluje do państw członkowskich o utworzenie „europejskich pojedynczych punktów kontaktowych”, które będą jak najbliżej obywateli, w celu udzielania pomocy w przygotowywaniu wniosków o finansowanie z Funduszu Spójności zarówno władzom lokalnym, jak i obywatelom UE;
15. podkreśla, że procedury zarządcze, sprawozdawcze i kontrolne muszą być proporcjonalne do skali przedsięwzięcia, ponieważ małym instytucjom i małym organom lokalnym trudno jest realizować projekty na obecnych warunkach, oraz że w następnym okresie programowania należy zatem opracować specjalne postanowienia w sprawie unijnych dotacji na małą skalę;
16. uważa, że biorąc pod uwagę poważny kryzys gospodarczy i finansowy, który ma wpływ na liczne państwa członkowskie i ich regiony, wskaźnik współfinansowania mający zastosowanie wobec krajowych instytucji i stowarzyszeń w odniesieniu do projektów wspieranych przez fundusze wspólnotowe nie powinien przekraczać 10% w przypadku

wszystkich funduszy strukturalnych, tak aby w większym zakresie umożliwić wykorzystanie środków z Funduszu Spójności;

17. wzywa państwa członkowskie do opracowania i przeprowadzenia odpowiednich szkoleń dla potencjalnych beneficjentów funduszy;
18. apeluje do państw członkowskich, by, w oparciu o jasne zasady, w większym stopniu korzystały z możliwości wypłacania beneficjentom EFS zaliczek;
19. wzywa do upraszczania procesu programowania, monitorowania i oceny, tak aby zwiększyć rolę doradcą Komisji i zmniejszyć obciążenie administracyjne związane z kontrolą i audytem;
20. podkreśla potrzebę stałego skupiania się na faktycznych wynikach programów rozwojowych finansowanych ze środków EFS poprzez usprawnienie systemów oceny, kontroli i wskaźników na poziomie Wspólnoty oraz na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, które powinny obejmować nie tylko poziomy wydatków, lecz także jakość realizowanych strategii; wzywa Komisję do uwzględnienia czynników niepewności mających wpływ na długoterminowe projekty dotyczące powrotu do pracy;
21. odnotowuje, że zdolności instytucjonalne sektora publicznego na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym oraz zdolności techniczne i administracyjne uczestniczących władz publicznych i beneficjentów są kluczowe dla skutecznego rozwijania, wdrażania i monitorowania strategii politycznych niezbędnych w kontekście realizacji celów strategii „UE 2020”;
22. odnotowuje, że wysoki stopień ciągłości w ramach systemu zarządzania i kontroli oraz zdolności jest niezbędny, aby wykorzystywać nabyte doświadczenia i wiedzę w dziedzinie zarządzania, dlatego wzywa państwa członkowskie do podjęcia środków w celu unikania fluktuacji personelu administracyjnego zajmującego się zarządzaniem funduszami;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	16.6.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 39 -: 1 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Őry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Vilija Blinkevičiūtė, Julie Girling, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Jan Kozłowski, Evelyn Regner, Dirk Sterckx